RECHTBANK EERSTE AANLEG ANTWERPEN, 31 maart 2015, AC4 KAMER

De rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, AC4 kamer, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

In zake van HET OPENBAAR MINISTERIE:

Bij wie zich heeft aangesloten als burgerlijke partijen

1. Dhr. B.M., wonende te 1000 Brussel, (…)
2. Dhr. T.M., woonstkeuze doende bij VZM PAYOKE (…)
3. Dhr. H.M., wonende te Sint-Pieter-Woluwe (…)
   - Allen tegen beklaagde
   - Ter zitting vertegenwoordigd door meester X. advocaat bij de balie van Antwerpen

TEGEN

P.G.

Arbeider voedingsnijverheid

Geboren te Teheran (Iran) op (…)

Zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk

Iraniër

BETICHT VAN:

Hetzij door de misdaad ot het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, het/ij doof enigo daad lot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd,

Bij inbreuk op de artikelen 1 en 77 bis, 77 quater. 2°, 3°, 6° en 7° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich schuldig te hebben gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door mnt het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, zijnde ertoe bijgedragen te hebben, op welke maniet ook, rechtstreeks of vla een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat,

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat d« betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken:

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang;

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt;

met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet:

I. Te Antwerpen, en/of bij samenhang te Blankenberge, in het gerechtelijk arrondissement Brugge, en/of bij samenhang elders in het Rijk

Tussen 1 augustus 2011 en 1 oktober 2011, op niet nader te bepalen datum

Ten aanzien van B.M.

II. Te Antwerpen, en/of bij samenhang te Blankenberge, in het gerechtelijk arrondissement Brugge, en/of bij samenhang elders in het Rijk

te Athene (Griekenland) te Parijs (Frankrijk)

Tussen 1 september 2011 en 17 december 20 11, op niet nader te bepalen datum

Ten aanzien van T.M. geboren op (…) te Athene (Griekenland)

III. Te Antwerpen, en/of bij samenhang te Blankenberge, in het gerechtelijk arrondissement Brugge, en/of bij samenhang elders in het Rijk

Tussen 20 september 2011 en 22 oktober 2011 . op niet nader te bepalen datum

Ten aanzien van H.M. geboren op (…)

***

Gezien de artikelen 1, 2 en 3 der wet van 4 oktober 1867 gewijzigd door de wetten van 23 augustus I9I9 en 19 maart 1956. alsmede de beschikking van dc raadkamer van deze rechtbank dd° 12 juni 2014 waarbij verzachtende omstandigheden werden aangenomen voor dr feiten waarop criminele stralTen zijn gesteld en houdende verwijzing naar de correctionele rechtbank van de beklaagde;

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en besluiten, ontwikkeld door meester X, advocaat bij de balie te Antwerpen:

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering:

Aangezien beklaagde, hoewel regelmatig gedagvaard, niet verschijnt;

FEITELIJKE SITUERING:

Beklaagde staal terecht voor zijn aandeel in mensensmokkel met verzwarende omstandigheden van B.M., T.M. en H.M.

T.M. verklaarde op 18 april 2012 dat hij vanuit Iran naar België gesmokkeld werd door beklaagde waarmee hij via een chatroom in contact kwam. Voor deze smokkel betaalde de familie van T.M. aan beklaagde naast het aanvankelijk afgesproken bedrag van ongeveer 8.000 euro nog diverse bijkomende bedragen voor in totaal ongeveer 16.500 euro. T.M. zou vanuit Iran via Turkije naar Griekenland gesmokkeld zijn waar hij een tweetal maanden verbleven heeft. Onderweg werd hij door verschillende personen begeleid. Deze personen stonden onder meer vanuit Istanboel en Athene in contact met beklaagde.

In Griekenland kreeg T.M., nog steeds volgens zijn verklaring, valse Belgische identiteitsdocumenten op naam van 'D.A.' opgestuurd door beklaagde. Een deel van deze documenten werd afgenomen door de Griekse politiediensten bij een poging om per vliegtuig te vertrekken uit Athene. Bij een nieuwe door beklaagde geregelde poging om in Italië te komen, belandde T.M. in Bari nadat de Italiaanse politic een vaartuig had onderschept waarin hij aanwezig was. In Bari werd hij opgebeld door Sara. een vriendin van beklaagde die regelde dat hij naar Firenze kwam en van daaruit per trein naar Parijs ging. Na een mislukte poging om met de trein naar Frankrijk te gaan. werd T.M. naar Frankrijk gebracht met een auto. Vanuit Parijs werd nogmaals geld aan beklaagde overgemaakt waarna beklaagde hem in Parijs kwam afhalen met een personenwagen BMW 5-serie met Nederlandse nummerplaat. T.M. reed met beklaagde naar zijn adres te Blankenberge. Daarna verbleef hij in België verder bij beklaagde en diende daarvoor ook vergoedingen te betalen. T.M. verklaarde eveneens dat hij bedreigd werd door beklaagde indien hij geen 10.000 euro zou betalen voor een schijnhuwelijk.

Op 14 mei 2012 verklaarde T.M. dat twee andere personen die M. heetten, eveneens door beklaagde naar België werden gesmokkeld en bij hem verbleven hebben. Eén van hen heette B.M. Deze persoon was met een Bulgaars paspoort naar Frankrijk gereisd en van daaruit met de trein naar Brussel. De andere M. reisde samen met B.M met het vliegtuig en verbleef eveneens te Blankenberge bij beklaagde.

Bij onderzoek van de gsm van T.M werden de oproepnummers van onder andere beklaagde aangetroffen en diverse foto's van onder andere beklaagde en van B.M en H.M. Bij fotoherkenning heeft T.M ook beklaagde, B.M. en H.M. herkend.

D.A. de persoon vermeld op de identiteitsdocumenten aangeleverd door beklaagde, werd opgespoord en verhoord. Hij verklaarde beklaagde te kennen uit het uitgaansleven te Oostende evenals dat zijn identiteitskaart werd gestolen toen hij met beklaagde was uitgegaan.

De gsm die werd gebruikt door T.M. werd uitgelezen, waarna dc inhoud daarvan met hem werd overlopen. De inhoud van onder meer de aangetroffen berichten bevestigde minstens gedeeltelijk de verklaring van T.M. Bovendien waren er contacten met Belgische, Griekse, Italiaanse, Iraanse en Nederlandse nummers en bleken zeer veel van de contacten met het nummer gebruikt door T.M. ook contacten te zijn van beklaagde. In de berichten is eveneens onder meer sprake van een Zwitsers paspoort zoals gebruikt door H.M. en van S., de Italiaanse vriendin van beklaagde. Ook de naam A., door T.M. aangeduid als handlanger van beklaagde komt aan bod in de berichten, evenals de naam van de persoon aan wie volgens T.M. geld via Western Union diende te worden overgemaakt.

Bovendien gebeurde retroactief telefonieonderzoek met betrekking tot de nummers van T.M.. B.M. en beklaagde waardoor de verklaringen van T.M. eveneens grotendeels bevestigd werden. Dit geldt onder meer voor wat betreft zijn verblijf te Blankenberge en het verblijf vwi beklaagde te Blankenberge en later Merksem, evenals de verklaringen van B.M. over zijn aankomst te Brussel, zijn verblijf te Blankenberge en zijn vertrek naar Brussel na een ruzie met beklaagde : T.M. duidde bij een fotoherkenning eveneens de persoon aan op w iens naam het door beklaagde gebruikte gsm-nummer werd gebruikt.

De informatie over de vriendin van beklaagde, S.M. wonende te Firenze, werd bevestigd door informatie bekomen via Interpol. Beklaagde en deze vriendin werden samen in Italië aan een controle onderworpen in mei 202.

B.M. werd verhoord op 8 augustus 2012. Toen ontkende hij door beklaagde naar België te zijn gesmokkeld. Bij zijn herverhoor op 25 januari 2013 verklaarde hij de vorige keer geen verklaring te hebben durven afleggen uit angst voor beklaagde err zijn vrienden.

B.M. verklaarde op 25 januari 2013 dat hij van Iran naar Turkije en vervolgens naar Griekenland werd gesmokkeld. Vanuit Griekenland werd hij met gebruik van een Bulgaars paspoort met het vliegtuig naar Parijs gesmokkeld. Vandaar naar nam hij de trein naar Brussel, waar hij door beklaagde met een BMW 530 van zwarte kleur en met Nederlandse nummerplaat werd afgehaald. Reeds in Iran had B.M. betalingen verricht aan de oom van beklaagde en had hij telefonisch contact met beklaagde over de te volgende smokkelroute.

B.M. verklaarde dat in Griekenland eveneens twee mannen verbleven die M. heetten en die hij in Blankenberge bij beklaagde terug heeft ontmoet. Hij verklaarde eveneens dat hij vanuit Blankenberge met beklaagde verhuisd is naar Antwerpen. Daarenboven verklaarde B.M. dat hij nooit opgesloten werd door beklaagde maar wel tot bloedens toe werd geslagen tijdens een ruzie en dat beklaagde had gezegd hem te vermoorden indien hij tegenover de politie een verklaring zou afleggen.

B.M. herkende de beklaagde eveneens in een fotodossier.

H.M. ontkende bij een eerste verhoor dot beklaagde iets met zijn smokkel naar België te maken had. Hij verklaarde op 14 maart 2013 dat hij bij zijn eerste verklaring niet de volledige waarheid had gezegd omdat hij schrik had in de problemen te raken. Hij verklaarde in Iran in dezelfde wijk te helmen gewoond als beklaagde. Over beklaagde verklaarde hij dat deze hem naar België heeft gebracht en dat hij hier bij hem verbleven had. Beklaagde beloofde hem dat hij in België kon raken en hier verblijfsdocumenten kon krijgen.

H.M. begaf zich naar Istanboel bij een persoon genaamd S.T. Van daaruit werd hij naar Athene gesmokkeld en kwam bij een zekere A. terecht. Met een vals Zwitsers paspoort vloog H.M. de trein naar Brussel waar hij door de beklaagde in een BMW werd afgehaald en naar Blankenberge werd gebracht. De beloften van beklaagde over verblijfsvergunning en documenten bleken verzinsels te zijn. H.M. verklaarde dat hij 10.000 euro heeft betaald aan beklaagde via zijn broer A.

H.M. verklaarde eveneens dat beklaagde een vriendin heeft die S. heet en in Italie woont. B.M. kende hij. Deze was reeds in België voordat hij zelf aankwam. T.M. ontmoette hij in Athene maar deze kwam volgens zijn verklaring pas later naar België.

H.M. verklaarde dat zijn geld door beklaagde werd opgebruikt en hij vervolgens door beklaagde werd gedwongen om diefstallen te plegen

H.M. herkende eveneens beklaagde in een fotodossier.

De constitutieve elementen van het misdrijf mensensmokkel, zoals omschreven onder art 77bis Vreemdelingenwet zijn aanwezig.

De slachtoffers hebben Iran verlaten om door te reizen naar hun einddoel in België, zonder ondertussen in de landen van doorkomst asiel aan te vragen. Ze reisden duidelijk als illegalen door de Europese Unie die ze via Griekenland binnenkwamen en hadden binnen de Europese Unie tijdens hun transporten op geen enkele wijze een legaal verblijf. Daarbij werd eveneens gebruik gemaakt van valse identiteitsdocumenten die beklaagde en zijn handlangers aan de slachtoffers bezorgden.

Op basis van de verklaringen van de slachtoffers staat vast dat beklaagde handelde uit puur en snel geldgewin en belangrijke geldsommen heeft ontvangen van de slachtoffers voor de smokkel. Het is bovendien volstrekt onaannemelijk dat beklaagde deze mensensmokkel zou hebben zonder daarvoor een vermogensvoordeel te ontvangen.

De illegale grensoverschrijding en de winstoogmerk zijn de wezenskenmerken van het misdrijf, zoals omschreven in art. 77bis Vreemdelingenwet. Deze constitutieve elementen zijn duidelijk aanwezig, zodat correct toepassing werd geniaukt van deze wettelijke bepalingen.

Beklaagde spiegelde zijn slachtoffers bovendien voor dat zij een verblijfsvergunning zouden kunnen bekomen terwijl beklaagde enkel blijkt te hebben geholpen om een asielaanv raag in te dienen, waarbij hij minstens aan H.M. een fictieve verklaring aanleerde. Bovendien blijkt beklaagde tegenover T.M. en B.M. bedreigingen te hebben gebruikt onder meer om ervoor te zorgen dat de slachtoffers niet naar de politiediensten zouden stappen. De omstandigheid dat het feit is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen., geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang is dan ook bewezen.

De verzwarende omstandigheid van het misbruik maken van de precaire situatie van de slachtoffers staat niet vast. Het is niet aangetoond dat de slachtoffers omwille van sociale economische redenen aan de leefomstandigheden in hun land van herkomst trachtten te ontsnappen of dat ze in een precaire administratieve toestand verkeerden voordat zij in contact kwamen met beklaagde die hen aanbood om naar België of het Verenigd Koninkrijk te komen.

De verzwarende omstandigheid dat van de betrokken activiteit door beklaagde een gewoonte werd gemaakt blijkt wel afdoende uit het aantal transporten, opeenvolging ervan en de regelmaat.

Uit het bestaan van een volledig netwerk van personen dat klaarstond voor beklaagde om vanuit Iran, Turkije, Griekenland, Italie, Frankrijk en uiteindelijk België medewerking te verlenen om de slachtoffers te smokkelen door onderdak, transport en valse identiteitspapieren te regelen, blijkt eveneens afdoende dat de mensensmokkel door beklaagde gebeurde binnen het kader van een gestructureerde vereniging waarbij bestendig contacten werden onderhouden en overleg werd gepleegd over de organisatie, voorbereiding en voortgang van de smokkel van personen zonder verblijfsrecht.

De in hoofde van beklaagde weerhouden tenlasteleggingen, oordeelt de rechtbank bewezen op basis van de objectieve bewijselementen van het strafdossier waaronder de vaststellingen van de verbalisanten en de uitgebreide verklaringen van de slachtoffers die gedetailleerd zijn en grotendeels met elkaar in overeenstemming zijn voor wat betreft de modus operandi, de gebruikte tussenpersonen en handlangers en de aanwezigheid, smokkelroute en methode gebruikt voor de andere slachtoffers, de verschillende fotoherkenningen door de slachtoffers, onder meer van beklaagde, de resultaten van de

uitlezing van de door T.M. gebruikte gsm en het retroactief telefonieonderzoek die de verklaringen van onder meer T.M. grotendeels bevestigden.

BETREFFENDE DE STRAFTOEMETING

De in hoofde van de beklaagden weerhouden tenlasteleggingen werden gepleegd met éénzelfde strafbaar opzet zodat slechts één bestraffing, namelijk de zwaarste, moet worden opgelegd.

De feiten zijn ernstig. Beklaagde streefde louter snel winstbejag na. Beklaagde hield hierbij geen rekening met de fysieke en psychische integriteit van zijn slachtoffers. Door mensen te smokkelen ondermijnt beklaagde tevens de openbare orde en bemoeilijkt de overheidscontrole op de mensen die zich op haar grondgebied bevinden.

De rechtbank zal bij het bepalen van de strafmaat rekening houden met de aard en de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, evenals het relatief gunstig strafrechtelijk verleden van beklaagde.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED:

Burgerlijke partijstelling B.M.

Burgerlijke partij B.M. vordert schadevergoeding voor materiële schade ten bedrage van 14.795.72 euro en 7.397,86 euro voor morele schade. Beklaagde wordt veroordeeld voor mensenhandel ten nadele van deze burgerlijke partij zoals vermeld onder tenlastelegging sub I.

De rechtbank kent aan de burgerlijke partij een op basis van de stukken van het strafdossier forfaitair begroot bedrag toe van 2.500.00 euro voor morele en materiële schade vermengd.

Burgerlijke partijstelling T.M.

Burgerlijke partij T.M. vordert schadevergoeding voor materiële schade ten bedrage van 26.700,00 euro en 13.350 euro voor morele schade. Beklaagde wordt veroordeeld voor mensenhandel ten nadele van deze burgerlijke partij zoals vermeld onder tenlastelegging sub II.

De rechtbank kent aan de burgerlijke partij een op basis van de stukken van het strafdossier forfaitair begroot bedrag toe van 2 500.00 euro voor morele en materiële schade vermengd.

Burgerlijke partijstelling H.M.

Burgerlijke partij H.M. vordert schadevergoeding voor materiële schade ten bedrage van 10.000,00 euro en 5.000,00 euro voor morele schade. Beklaagde wordt veroordeeld voor mensenhandel ten nadele van deze burgerlijke partij zoals vermeld onder tenlastelegging sub III.

De rechtbank kent aan de burgerlijke partij een op basis van de stukken van het strafdossier forfaitair begroot bedrag toe van 2.500,00 euro voor morele en materiële schade vermengd.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 162bis, 185, 186, 194, 195, 226, 227 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek.

artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26.06.2000 en 30.3.2000 betreffende de invoering van de euro

artikelen 28,29 der wet van 1 augustus 1985,

artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878.

artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek.

artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek,

en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen als aangehaald in de tenlastelegging, alsmede de artikelen 25, 38, 40, 65, 66, 79, 80 van het strafwetboek

Rechtdoende bij verstek ten opzichte van beklaagde en op tegenspraak ten opzichte van de burgerlijke partij

VEROORDEELT beklaagde P.G. voor de vermengde feiten I, II en III - zonder de verzwarende omstandigheid van het misbruik maken van de precaire situatie van de slachtoffers:

tot een hoofdgevangenisstraf van VEERTIG MAANDEN en

tot een geldboete van DUIZEND EUR

Ontzet beklaagde uit de rechten voorzien in artikel 31 eerste lid SVV voor een periode van VIJF jaar overeenkomstig artikel 77 sexies wet van 15 december 1980

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wetten van 26.06.2000 en 28.12.2011 vermeerderd met 50 décimes en gebracht op 150 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende op 418.17 EUR en, bij toepassing van Koninklijk Besluit van 28 december 1950 tot een vergoeding van 51,20 EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel I der wel van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 7/2/2003 de geldboete van 1.000 EUR, vermeerderd wordt met 45 décimes zodat die geldboete 5.500 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek op drie maanden voor de geldboete van 1.000 EUR.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

1. Dhr B.M.

2. Dhr T.M.

3. Dhr H.M.

Verklaart de vorderingen van burgerlijke partijen ontvankelijk en als volgt gedeeltelijk gegrond:

Veroordeelt beklaagde lot de betaling van een som van TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EURO (2.500,00 EUR) aan burgerlijke partij B.M., de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet sedert 1 augustus 2011 tot heden en meer de gerechtelijke interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf heden tot de dag der algehele betaling.

Veroordeelt beklaagde tot het betalen aan burgerlijke partij B.M. van een rechtsplegingsvergoeding van 220,00 euro.

Veroordeelt beklaagde toi de betaling van een som van TWEE DUIZEND VIJFHONDERD (2.500.00 EUR) aan burgerlijke partij T.M., de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet sedert 1 augustus 2011 tot heden en meer de gerechtelijke interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf heden tot de dag der algehele betaling.

Veroordeelt beklaagde tot het betalen aan burgerlijke partij T.M. van een rechtsplegingsvergoeding van 220.00 euro.

Veroordeelt beklaagde tot de betaling van een som van TWEEDUIZEND VIJFHONDERD (2.500.00 EUR) aan burgerlijke partij H.M, de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet sedert 1 augustus 2011 tot heden en meer de gerechtelijke interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf heden tot de dag der algehele betaling.

Veroordeelt beklaagde tot het betalen aan burgerlijke partij H.M. van een rechtsplegingsvergoeding van 220,00 euro.

Wijst meergevorderde af.

Alles wat voorafgaat, is overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni J935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavcrmeldc rechters die de zaak behandeld hebben en aan de beraadslaging hebben deelgenomen en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op eenendertig maart tweeduizend en vijftien in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

X. voorzitter van de kamer, rechter.

X. rechter.

X. rechter.

X. substituut-procureur des konings.

X. griffier.

BESLISSING:

wat betreft de onmiddellijke aanhouding

Bij uitspraak dd. 31 maart 2015 bij verstek gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, AC4 kamer werd de genaamde

P.G.

Arbeider voedingsnijverheid

Geboren te Teheran (Iran) op (…)

Zonder gekende woon-of verblijfplaats in het Rijk

Iraniër

veroordeeld uit hoofde van de vermengde feiten I, II en III - zonder de verzwarende omstandigheid van het misbruik maken van de precaire situatie van de slachtoffers:

mededaderschap

Bij inbreuk op de artikelen 1 en 77 bis, 77 quater, 2°, 3°, 6° en 7° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich schuldig te hebben gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, zijnde ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een Internationale overeenkomst j betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks In strijd met de wetgeving van deze Staat;

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang:

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt;

met de omstandigheid dal het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet;

tot een hoofdgevangenisstraf van VEERTIG MAANDEN

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Veroordeelde verschijnt niet.

Gelet op dc aard der gepleegde feiten, de opgelegde strafmaat en de ingesteldheid van beklaagde, het te vrezen is dat hij zich aan de uitvoering van de straf zou pogen te onttrekken.

Geld op artikel 33 van de wel van 20 juli 1990.

GELAST DE ONMIDDELLIJKE AANHOUDING VAN DE VEROORDEELDE P.G.

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus beslist en uilgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend vijftien.

AANWEZIG:

X. voorzitter van de kamer, rechter

X. rechter

X. rechter

X. substituut-procureur des konings.

X. griffier.